

1. 200

1. 400
1. 600
1. 800
1. 1000

1. 1200
1. 1400
1. 1600

იუმორისტული ჟურნალი

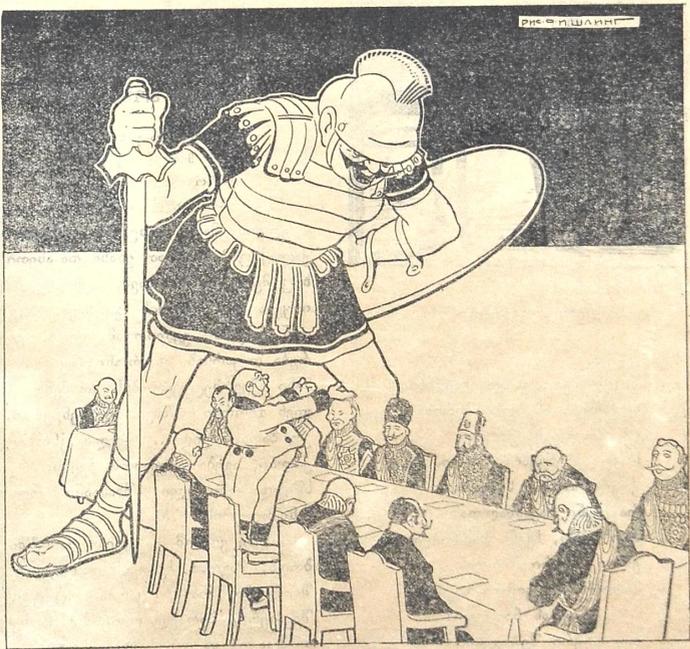
აშაპის აპორტახი

№ 1 19076
(ხმობ) ა. გ.

5680

ს ა მ შ ე ი დ რ ბ რ.

მეომორებს დიანლომატები
ამასე ჭქონდათ ცილობა:
«ოკვიით ვასურება სჯობია
თუ ზარასხისის წრილობა;
რა გვართ არგებს საქმეს
ეუმბარის ვასროლილობა,
რ. მ მცირე ასლდეს ზარალი,
სრულად არ ვვიქნას წილილობა
თავს არ შეეხოს, ფეხებს კი
დამართოს მოტყესილობა».

ომისა დმეროსა ენახა
ეს სოხუნჯო ურილობა,
და ეუცხოვა იმთვან
ესოდენ დაღრეჯილობა.
უკვირდა, რადგან სულეუკლას
დიდი აქეს ვამოკვილილობა...
მაშ რას ეუმბარობს ჭვავის
დიანლომატო შეკრებილობა?

ჭავჭავის კონფერენცია

№.

ქართველი ვირის ჭაწვები

ერთი ქართველი ჩოჩორი, ცრემლ მორთული თვალებდა, „ნიშაღურს“ შიგან მოსთქვამდა ქართველთა ბედ-იღბალზედა. გულს კეფანი უკლავდა ღრმა ფიქრით განატაცებსა, და მაგიდასთან მჯდომარე ეხამებოდის კაცებსა.

ზნირათ წერავდის წერილებს ჟრიშ-ბაბასა“ ფსევდონიმითა და დანაგრული ცხოველი გულს იოხებდის იმითა. ცრემლი დარდს აღნობს კაცისას... ის კი უცრემლოთა სტიროდა... დღევანდელ მათსა ყოფასა უზომოთ გაიკვიროდა.

— „რა არის ჩენნი ცხოვრება, აწყუო და მომავლისა? ქვეყნათ აბუჩად ავღებულს გახელოც გვიქირს თვლისა! დეიცა ჩენნი სახელი, ჩენნი ღიღება ძველათა... არცა გაისმის წარმტაცი ყოყაყინი მინდორ-ველათა.

„ქორწილში ყველა ღვინშია“ ვირნი კი შეშას ათრვევენ ქერიც არ მოგბოვებათ, ღამეებს ცას ქვეშ ათვევენ. და ყველა ამის სანაცვლოთ სახრე გვეძლევა ჯიღდოთა, წამების ჯვარი ეგეთი გვითხარ როდემდის ვზიდოთა?!“

აქ შეისვენა დიდ ყურამ აზრისა მოსაკრეფელათ, ძველი „ქართველი“ ბრძანდება ბაასობს „ღინჯათ“, ნელ-ნელათ. ხან ასწეეს ყურთა ბიბილოს, ხან ძირს დაუშვებს კვლათა, ხან მწაერთ ჩაიქვითინებს ხან გაიციინებს ძალათა.

— „არ ვიციტე ყადრი თავისა გვათრვევენ ზაფხულ ზამთარსა ერთ-გვართა ვემსახურებით: რუსსა, სომეხს და თათარსა. სახედარს ზედან მჯდომარე ვიღოდა ნაზარველი ერუსალიმის ქალაქად სიკეთე დაუღველი. ჩოჩორი უკან მისდევდის ვირსა ჭკას გასაკვირდა... ჩვენ კი, ქართველი ვირები, ვინ დავგეფასა ჩირაბა!!!“

„ზოგი მშრომელი მუშაობს“ მღაბალი, მომთმენიანი, და სასაცილოდ ვარდება ბედ-უკუღმართი დღიანი. წუნს ვუღებთ მისთა საქმეთა გავიკცხავთ მისსა ამაგსა ურცხვად გავთელავთ ფერხითა მისსა ნაწავებს და ნადაგსა. რაოდენ ტუტუტს ნახავდით ამა კურთხეულ მხარესა მაგრამ წაივინდენ რუსეთად გალადენ გიხარებასა.

ვირის ფიქრები.

წავალ მეც, გარდვიხეწებო... მუტრუკი აქ ხომ ზნირია, იქ დავგედება პატივი სადაც ჩვენგვარი ძვირია. კაცობრიობის საკითხი რა ჩენნი სავალალო? პირ იქით, ჩენნი საშპობლო ერთი მგარი პალოა. მითხარ: რა ვირთა საქმეა მოედანზედან ნავარდი? თუ მტერი შემოგესია ხომ განსაცდელში ჩავარდი? მაგრამ თუ პალო მოველიჯეთ ხუთი ჩვენ მოგვხდეს, ერთი სხვას ჩვენც ეგრე, მედიდურები

ვცდილობთ მთავრობის გაკიცხვას. თუმც არ შეგვწყვედა ამისი არც ხერხი, არცა ძალანი, მოგვდგენ და ტყავი გავგაძირეს არ შეგვარჩინეს ბალანი. გურია გავგინადგურეს, ქართლიც აღმოფხვრეს ძირიან, მითხარ რუსეთის გულისთვის ქართველნი რათა სტირიან?“. ამა ვირისა მოთხრობამ გონება გამოფხიზელა, ესთქვი: თუ მოუხდეს დიდყურას ერთი მაგარი მიხელა. რომ სასაცილოთ არ ჰქონდეს ის, რაც აღონებს ყველასა, მაგრამ ამ რეპრესიებით საქმეს ვერ მივცემთ შევლას. ეს რაც ჩოჩორმა გვიამბო მისი აზრი და გონია ხოლო რწმენისთვის ძალობა არ არის მოსაწონია.

„ნიშაღურელი“ მწერლებიც ამ სურნელებით ხრჩოლავენ: დღევანდელ მოძრაობასაც ვირის არშინთა ზომავენ.

უშაპი.

უშაპის მოზაზარობა.

მომწყინდა ჯდომა თვლისში და შევჯექ მუგუზაზედა პრაციციტებში ნავარდი მომეხალისა ძალზედა.

ვლეგის უმალ სოხუმში გვახელით. ეს ქალოქი პირველით ვნახე და ასეთი ხალხიც მეტი არ მინახავს. „ამ დღეებში დიწყება იმითი საქმის გარჩევა. „გულის ფანქალით“ ველით ამ დღეს. გვენატრება ლუარსაბ ანდრონიკაშვილის ნახვა მისი მქვერძეველების მოსმენა ჩამოვლენ გიორგი გვაზავა, გრუზენგერგი, ოსიკო ბარათაშვილი... ყველა ცნობილი ვექილინი, აგები ეშველოს ჩენს...“ ასე სწერდა ცნობილი „შხამიანი“ რედაქტორი „ნიშაღურისა“ № 5.

საქმე ვითომ დაკეტულ კარებში ხდებოდა, მაგრამ ჩემთვის დაკეტული განა შეიძლება რამე? კარის კუჭუტანიდან შევძვერი, პირველ ლოჯაში ჩავსკუპდი, თუმცა იქ ამ დროს სხვაც იჯდა.

ბრალდებული შეეკითხა მოწმეს: ბ-ნო მოწამე, ხომ გასსოეთ ან გაგიგონიათ თქვენ, რომ მე მიტინგებზე არ მალაპარაკებდენ და ჯაშუშს მეძახოდენ?

— როგორ არა, მახსოვს ბ.ნო; ერთხელ მახსოვდა ტყეში მიტრინე იყო და როცა თქვენ განიზრახეთ ლაპარაკი, ხალხმა იგროლა: შორს ჩვენგან მოლაღატე, ჯაშუშო! საკუთარს ყურებით ვაფიგონე ყოველივე ეს.

— აბა ისიც გვიბრძანეთ ბ.ნო მოწამე, რა რწმენის კაცია ეს ბრალდებული?

— რა რწმენის? რა რწმენის უნდა იყოს? ვინ ვაიგონა ბ.ნო მაგის რწმენა, ეს ერთი მატრაკვეცა ვინმე გახლავთ რომელიც ყველას მიეყრება ცნობილ ხოხისკასივით. დიახ, ეს შეცდომაა ბ.ნო! მე დანამდილებით ვიცი, რომ ამ ადამიანს არავითარი რწმენა არა აქვს, რომ ის უბრალო მატრაკვეცაა.

ბრალდებული ისმენდა და ხარობდა.

* *

მეც ძლიერ ნასიამოვნები ქუთაისისაკენ გამოფიქრინდი, რადგან არჩვენების ნახვა მინდოდა და დაგვიანებას ვეშობოდი. აბა რა ვიკოდი, თუ თავმჯდომარე, დავითი, საქმიფთ იყო წასული და სოფლებიდან ჩამოსულ ხალხს აქ აყურყურებდა? მართალია მოსვლა ადრე დამირჩია, მაგრამ ქუთაისი მაინც საინტერესო ქალაქია და დრო შემძლია სარგებლიანათ მოვიხმარო.

ერთი უპარტიო ინტელიგენტი თავგამოდებით ავინებდა ყველა პარტიებს და გასაოცარი მრავალ-სიტყვიანობით უმტკიცებდა ერთნახევარ მსმენელს, რომ ის თითონ სეკტური და გლეშტიკია. ასე თუ ისე, ორივე სიტყვა ერთი დაბოლოვლება და ინტელიგენტიც საბოლოოთ მხოლოდ ცოცხალ ტიპს წარმოადგენდა. არჩვენები გათავდა!!!

„ისარის“ კორესპოდენტი ძლიერ შეწუხებული სახით მიპიჯებდა ბულვარის ქუჩაზე. მათდა საუბედუროთ კადეტებმა ვერ გამოიჩინეს უნარი, თორემ სოც.დემდერლისტთა საზენდიროთ ადვილათ გამოარჯებდნენ. ევროპაში ნამყოფ კორესპოდენტს საოცარი გამპირახული დასკვნა გამოჰყავს სოც.დემოკრ. ამრჩვევლთა დაკლების შესახებ. მართალია სამი ივნისის კანონი შუბლზე ეკრა პატივემულ კორესპოდენტს, სიცხის გამოსანელებლათ, მაგრამ ყველა შუბლზე ერთნაირ ვაგულენას ვერ ახდენს სამი ივნისის აქტი.

სამი დღეა აქა ვარ და უკვე სამასი ქორი დაუყრიათ ჩემ ნესახებ. ისევ „საცა არა სჯობს, გაცლა სჯობს“.

* *

მაგრამ რაღა ქუთაისი და რაღა ოზურგეთი. სამშობლო ქალაქში, ყველა მტრული თვალით მიყურებს! ღმერთო ჩემო! ვის რა დაეუშავე? ბაზარში ლაპარაკობენ: „ქალაქის თავათ ჩვენი არჩეული არ არის, და ახლა „ვიბორშჩისათ“ თუ გაეყვანეთ ხომ საბოლოოთ მოგვეჭრა თავიო“. სულ ტყუილია! ოზურგეთი კიდევ მეტ სირცხვილს გაუძლებს!

ახალგაზრდათა კონცენტრაცია გასაოცარია. მუდამ დღე მივზიდებიან გურიის სოფლებიდან ახალგაზრდა ყმაწვილებს ოზურგეთის სატუსალოსაკენ. გამახსენდა „ნიშადურელი“ ვირის ვიქრები მართლაც რას იბრძვის ეს გურიელი ხალხი „რუსეთის კონსტიტუციისათვის?“ ეს რასაკვირველია ალხანბა უწყის, მაგრამ ესეც საკითხია: რათ იბრძვის ამდენი „ქართველი ვირი“ რუსეთის თვითმპყრობელობისათვის?.

* *

გურიამ ერთი იცის: მიხვალ იქ თუ არა მაშინვე პოლიტიკაზე მოეწყობა შენი ნეტრეები, გონება და ენა.

ფოთში ვერვ არაა. შვი ზღვის ქართული ქალაქი დღეს აუწერელ სიხარულშია, რადგან არჩვენებში ქართველმა პროგრესისტებმა გაიმარჯვეს. სოციალ-დემოკრატების დამარცხება, ეს ხუმრობა საქმე არ არის ჩვენი მამულის ბურჯებისათვის. ტბილი იმედი, სოციალისტის ნაცვლათ ქარიველი პროგრესისტის გაგზავნისა ქორების ენერგის უორაკეცება ადგილობრივ ფედერალისტთა სარდლებს და ერთი ჰემდგარი“ ქორიკანა საოცარის უჯიათობით ილანძმებოდა და იფურთხებოდა.

მეუნარგის იმედლიანათ აუჩვილა თურმე გული ფედერალისტ-სოციალისტების ერთგულობამ, რომ საბოლოოთ ვადაუწყვეტია თავისი შეილებს ქრთულა დაშარკინ ასწავლოს. ეს ვადაუწყვეტილება თავის მზრივ გამოიწვევს ფედერალისტთა ზედმეტ ყურადღებას იონასადმი.

* *

თორემ უყურადღებობა რომ საქმეს აბრკოლებს, ეს ნაღლით ეტყობა იმერეთის ყველა სამკითხველოებს წიგნები თუ კი იყო სადმე ყველგან თავგებმა გაიკეთეს ბუდეები და რაც თავგებს ვაღარჩა,

იმას სოფლის სასამართლოებში ხმარობენ საჭიროებისამებრ, აეთში, ჯიხაიშში, ყვირილაში, სურამში და ერთი სიტყვით სადაც გნებათ, ყველგან ასეა სამკითხველოს საქმეები.

* *

ანი როგორ უნდა იხიროს სამკითხველომ, როდესაც იმერული პოლიცია, მეტის მეტი ერთგულებით გამსჭვალული გაზეთების გაყიდვისაკ კი უკრძაღელი ხალხს? მაგრამ მწერლობის შესახებ შემდეგისათვის.

ეშმაკი.

სიჭმის ახსნა.

პამპულა ნაზო აღჭურვილი თოფითა და ზინჯილითა—სასაცილოთა ყოველთა ეამთა შინა სანახაობა ესე მოასწავებს სარცხვენელისა ორგანოსა ჰნიშადურისა რედაქტორსა ვალერიან გენიად წოდებულსა, ოდეს ჩაუქი იგი უძღვევლითა თითთა თვისთა მოსწვედიან ჩახანხსა სატკაცუნასა, შესამურათთ ,, შინაურთა მტერთა“ ჩვენთა.

კიბო ნაზო უკუწავალი—ავია: ეამსა რომელსა სანახაობა ესე ნიშნავს ახალგაზრდათა ქართველთა დრამატურგთა, ოდეს ისინი შექმნილიან ნაწარმოებთა ვანებისა თვისისასა.

ეამსა მეორესა სიზმარი იგივე ახდების კეთილად და ნიშნავს წყალთა დავარდნას წისქვილისა ზედან რეაქციისასა. ხოლო სხვათა ყოველთა ეამთა შინა სანახაობა ზემორე მოასწავებს ქართულისა სტენისა წინსმეველობასა.

სტომაქი იხილო უძღვები უკუნიით უკნიამადე—უბრალოთა: ეამსა პირველსა სიზმარი ესე ნიშნავს თეატრსა ქართველთა თავდაუნაურთასა ნანგრევით ქმნილსა და კვლად აღსაშენებულსა. ეამსა მეორესა და უკანასკნელსა სანახაობა ამა სიზმრისა და მისთა თანამავგართა მოასწავებს საახალგაზრთო გიმნაზიასა, რომლისა დასასრულსა არა აქვს დასასრული.

ხარბულა ნაზო ფუნესა მოგუნდავე—უბრალოთა: ყოველსა ეამსა და ვარემოებათა ყოველთა შინა სანახაობა ესე მოასწავებს რედაქტორსა ,,თიფლისკი ლისტოკი“-სასა. მარადის ქანქართა ზედან მოაზრესა.

ჩაიჩარი ნაზო სამშობლოდან ნახვე-

წი სამებრად პატივისა —უბრალოა: სიზმ-
რისა ამისა ხილვა ყოველთა ეამთა შინა
მოასწავებს უებარსა მწერალსა „ნიშნულ-
რასისა“ „რიშ-ბაბად“ წოდებულსა როლ-
სა შიგან ვირასასა მჯღომარესა.

(დექსემელთათვის).

ტარასი ნახო —კულია. ეამსა ყოველსა
სიზმარი ესე ნიშნავს: ნასპიერსა და მა-
ლისა ციხესა შინა მწიგნობართა და ფა-
რისველთა კრებასა, რათა კრებამან მათ-
მან არზუალითა და დანოსითა კეთილ
ჰქმნან ზურტისა მის მეთაურთა ქვეყნისა პი-
რისაგან აღმოფხვრა.

თათარხანი ორ გზის ნახო —პირველი
ფრიად კარგია, ხოლო მეორე კულია. ეამ-
სა მას პირველ დასიზმრებისასა იხილო
სასახლე წალკოტითა და გარემითა, აღ-
სასესე ტურთა მანდილოსან-მანოვანთაგან
გარემოკული... და, ხი... ტფუ: და მე-
ჯლისნი, სმანი, ჰამანი, სგრანი და მიც-
ნი... ხოლო ეამსა მეორე გზის სვლისასა
ავად აგისდეს, რამეთუ თანა მემცხედრესა
შენსა წარგიტაცებლიან და შთაირიცივის
მას გარემსა შინა.

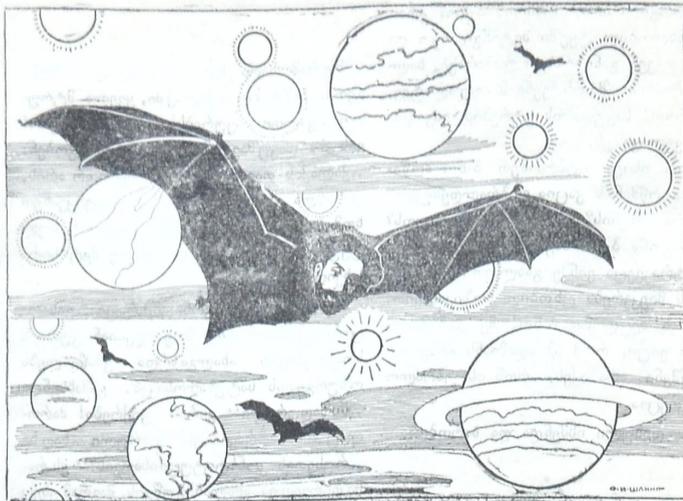
იასონი ნახო —ავია: ოდეს იხილო სა-
ხილველი ესე ელოდეს შთაგდებდ საპ-
ყრობილესა მას ცაგერისასა და თვესა ერ-
თსა და ნახევერსა ჯდომასა შინარე მისსა,
ხოლო შემდეგად მიქტევას სატახტო ქა-
ლაქად ქუთაისად და გზასა მას ზედან
შინოსსა, ბებურისა წყაროთ მწველებელთა
ქენჯნასა მზგავსად წამებულისა აქუქსა
ღარგლავანისა.

გრამიტონი ნახო —ავია: შემდგომად
ამა სიზმრისა ხილვისა შეგკოჷონ ვითარ-
ცა მოხუცი იგი ოაჷნე და სასახლესა შინა
წკებლითა წვრილითა ივარჯიშონ ტანსა
ზედან შენსა მწუხრისა ეამიდან, ვიადრე
ცისკრისა მეცხრე ეამამდე. ანუ შარბა-
თეულობითა და ტკბილითა აღქმანდრო-
ულისათა შთაგზარჩონ ვითარცა ვახტანგი.

ოთარი ნახო —ფრიად კარგია. სიზმ-
რისა ამის შემდეგ თვინიერ ყოველგვარი-
სა წყაროსისა შემოსავლისა უღვეველ გქონ-
დეს კეთილნი ცხოვრებისანი და ბედნიერ
იყო ქვეყნისა ზედა.

გიორგი ნახო ავია: სიზმრისა ამის
შემდეგ ოვლითა ღვარეულითა დუწოდ
ჩინთა და ჯილდოთათვისა, ბოქაულობისა
მის მოპოებდა; არა ზოგიედე საშვალემა-
თა სხვათა და სხვათა და წინააღმდეგ ცდა-
თა ორკეთთა ვერა ეწიო ზრახვასა გული-
სა შენისასა.

რუჷა.

სამყაროს პოეტი.

მ მ მ ს ა ნ ი.

„მსოფლიო სივრცე უსაზღვრო,
ზნელ-ცივი, ფერიოვანი.

სადაც მიმოვლენ ლაღათა
ურიცხენი ვარსკვლავთ გროვანი;

მსოფლიო სივრცე, რომელსაც
არ უჩანს დასალიერი,
რომელსაც მიწვადა მხოლოდდა
კაცის გონება ძლიერი;

მსოფლიო სივრცე, ღიადი,
თვლათაგან განუზომელი
უზრალი მომაცდელთათვის
უცხო და მიუწოდმელი.

აი პოეტთა სამშობლო
და არე აღმაფრენისა!!!
პარტებს შიგან მოკრუნჩხვა
მხოლოთ „რიფმაჩებს“ შეენისა.

თორემ აზრს განუზომელსა,
ღიადი უნდა არეცა!
მას ეეიწროვოს, ემციროს
თუნდა სამშობლო მხარეცა.

მაშ ფრთა გაშალე ოცნებაჲ!
გაჰკვეთე ცისა კამარა...
კმაო ის მსხვერპლი, ქართველმა
რაც ნიჷი დასამარა.

გაფრინდი, მოსწყდი ქვეყანას,
შეიქერ ღიად არესა
მხოლოდ იქ ნახავ ყველაფერს
საამოს, გასახარესა“.

ასე იმღერდა მგოსანი
ვარსკვლავთა შორის მცურავი...

ქვეყნისგან განაწყინები,
პარტიის მომამლურავი,

მისი ციური გლობა
მომხიბველუ პანგებიანი,
ისმოდა იმა სივრცეში
კეთილი ზარაჷიანი.

ცისა მნათობნი მორცხეობით
მას მიუგდებდენ სმენასა,
უკვირდით ესე ფრინველი
რა მოველინა ზენასა.

ნებტუნი შორით უჭვრეტდა
სმენა არ ჰქონდა სმებისა,
შეშურდა ბედნიერება
ახლო მდგომარე მშებისა.

წყურული ხარიპარია,
ცისკრისა მახარობელი,
სულ ახლო იდგა
ესმოდა „პოეტის“ მონათხრობელი,

იუბიტერი მრისხანებს,
როგორც რიგი და წესია,
სისხლით ნაღები მარები
უდგას ხმალ განაღესია.

სატურნი, ნათლის გვირგვინით
პირ მომცინარი ხედვილის,
ურანი გაციგებული
შორიდგან გადმოხედვილის.

მზეს სხივი გასჩერებოდა,
მთვარის მოსწანდა არარა;
მიწაც ხარობდა გულგაშლით
ასეთი შეილის ამარა.

უცხო ციური ფრინველი თამაშით ჰყვითლის ეფორსა: ლექსსა იტყოდის მზეთათვის ნასესხებსა თუ ზვირისა, ხან დაიგრივებს საშინლად ვით ჯოჯოხეთის ძაღლები, ნათელსა სახეს მზისასა მყისვე დამფარავს ხაღები. ხან წყნარათ ჩაარაკიკებს, ხან—იფურთხება მყრალითა... უცებ გამოინდა ეშმაკი „პოეტის“ ხათაბალათა. ხელი წაავლო ყურებში დამპურს გამგონებულსა და წარუშწარა მოლხენა დიდებულ მნათობთ კრებულსა. დღეს ის უებრო მგოსანი, „ნიშალურს“ შიგან მღერალი კვალად ამშვენებს სამშობლოს როგორც „ქართველი“ მწერალი.

ეშმაკი.

ვაჟო და თუ ამისთანა საჯაყი კაცებია ნახე რავე გაშავებული მოძუნძულგზდენ ქუთაისიღვან.

— შაქარი შენ პირს! მშვიდობით.

კაფუ.

სტენა ფოთის ბულვარში

სოფლიდან ჩამოსული გურული ფოთის ბულვარში მეორე გურულს გადაეყარა.
 — გამარჯობა შენი ეფრემა!
 — გაგიმარჯოს ივანეს...
 — რა ანბავი ჩამოგვიტანე ეფრემ?
 — ყოლიფერი კი ძამია! ჩვენში დებუ-ტატებათ სულ სოციალ-დემოკრატები გა-ეშპუნეთ.

— ყოჩაღ თქვენ ბიჭობას მარა ჩვენ კი წაუხდით ძამია!
 — რავე ბიჭო?
 — რავე და დაგვესინე ძმავო:
 ბურჟუეა უბრავისტები,
 ვალა ფედერალისტები,
 მეგრულ ნაციონალისტები,
 ბულვარის შოვინისტები
 ბიუროკრატ სისხლისტები
 და იმათი ძმა ბიჭები,

დაგვესინე დ გაიყვანეს: ნიკოი და იონაი,
 — ვაი წახვით! და მერე რას მეთხო-ვენ ეგენი იქანაი?
 — დედა! რაფერ კითხულობ თუ იცი? რას მეთხოვენ და
 კონსტიტუციას
 კოქლს და ბრუკიანს.
 — თუ რომ არ მისცეს
 და თავში მისცხეს?
 — მაშინ ენაზე კიბოს დააჭერენ
 შავ რაზმელებთან ხელს მოაწერენ.

ექაში — თქვენ არ შეგძლიათ ცუდი პირბუ-ბას ატანა.
 აკადმოფი—მე თქტომბრისტი ვარ.

ახალი ამბები

როგორც „დეილი მელს“ ატყობინე-ბენ ბერლინიდან, ი. ნაკაშიძის ფელეტო-ნების გამოცემის უფლება ტორგით „ბროკ-გაუსის და ეფრონის“ გამომცემელ ამა-ნავობას დარჩენია.

იბეჭდება და ახლო მომავალში გამოვა შესანიშნავი თხზულება დანიელ ბზიკი-შილისა „სტრატეგიები“. წიგნის შინაარ-სი უმთავრესად მეცნიერულია: 1) კულ-ტურა და სტრატეგიები; 2) სტრატეგიათა ეკონომური მდგომარეობა და გამდიდრე-ბის საშუალება; 3) ზნეობრივი ავლადი-დება აფხაზური სტრატეგიებისა; 4) ვადა-ცმული სტრატეგიები სამეგრელოს სოფ-ლებში; 5) სარწმუნოებრივი საკითხი სტრატეგიათა შორის; 6) ქრისტიანი თუ მაჰმადიანი სტრატეგიები, და სხვ. და სხვ. წიგნი დასურათებული იქნება.

ტრამევის საზოგადოება 27 დღის იუ-ბილეთს იხდის, რადგან ამ ხნის განმავ-ლობაში ვაგონს არავინ გაუქცულვტია.

თფილისის ქალაქის ვამბეობას საგან-გებო კრებაზე დაუდგენია: ხელშეკრუ-ლობის დარღვევის დროს ტრამევის სა-ზოგადოებას ჯარიმის მაფიერ გამოერთ-ვას კიდევ 50 უფასო ბილეთი და თანახ-მით ქრისტეს მოძღვრებისა დაუროგდეს მოყვასთა თვისთა.

ამ ბოლო დროს ქალაქში ქორები გა-აერცდელს, თითქო ქართველ ქველ მოქ-მელთა სტატენდეები მარალა რგებოდეს უფრო გაჭირებულსა და ხელმოკლეს. ხმების უსაფუძვლობაში ეჭვის შეტანა მეტია.

ქართველთა შორის წერა-კითხვის და-მანელბებელ საზოგადოებას გადაუწყვეტია თავისი ხარჯით ვახსნას საქართველოსა და სპარსეთის სხვა და სხვა ადგილებში ორი სკოლა და სამი სამკითხველო. თან-ხის გასაძლიერებლდა განზრახულია საწვე-რო გადასახადის გადიდება.

გამოცანა ფოთისათვის

პირველი.
 ულავა მზივა, ტან წერწყეტი
 ბოროტი და გაძიფერა.
 ძლიერ უფერას ჯღარკის ღეჭა
 და უპრალოთ ხალხის ჭეჩა.
 კატასავით თვალღებს ზუქაფს
 უნასტკაში იცნობს ყველა
 მეკარბნეებს ლურჯი-ლურჯი
 ას-ასები გამოსწყველა.

მუარე.

ტან-ახმახი ბუმბერაზი,
 ობერია, ხალხის მტერი
 არჩვენებზე ვინც იბრიკვა
 ააღინა ზურგზე მტვერი.

შესამე:
 „აბლაკატა“ ჩინებული
 კატა უფავს ულავა-შთავი
 „ქართველითავის“ .იტანჯება“,
 თუმც ვააპრო მრავალს ტყავი.

წიადიღვი მუხამკისადმი

ძმლა ეშმაკო!
 მე რომ შენი ამბავი ვეცი, ალაბთ ეს
 ჩენი სვირიც გენანებდა როდისმე, თუ არ
 გინახავს, ძმლა, დიდი სანახაობა დაგვლუ-ბია სიღმეს გეფიცები. ასეთი ნამრავლი

ხულოვანობა ვგონებ კიშინევს აქეთ შოლოდ ქ. ოზურგეთში თუ მოიპოვება. როგორც იქ, ისე აქაც მათი უფლება განუყოფელია. სოფელი ჩვენი დიდია და სამკალიც მრავალი უნდა ითქვას ლეთის წინაშე, რომ ისინი ჩინებულათ ასრულებენ თავიანთ როლს და ამ 1800 კომლს საითაც მოისურვებენ იქით გამოაბამენ ყურს.

ნაჩაღნიკმა რომ გვიმტკიცა: სტრატეგიები თქვენი მფარველი ანგელოზები იქნებიან და უთუოთ უნდა გაიჩინოთო ხალხი უარზე იღდა, მაგრამ აი განზღერ ჩვენი ხულოვანები და ხალხსაც გამოაბამენ ყური ნაჩაღნიკისაკენ. ახლა რათხი სტრაენიკი გვყავს.

ღრამის ფულზედაც ხომ დიდი შრომა გასწიეს ჩვენმა პატრონებმა და მოიგეს ანგელოზბრები მოძღურების ფული, მაგრამ ამ შემთხვევაში შრომამ ამოთ ჩაუარა.

შქელდიძე და ჯუღელი კი დარჩა მდლიერი შრომისათვის, მაგრამ არა ფულისათვის. მზრის უფროსმაც ბევრი ურჩია ხალხს: „ეს არ არის ქრისტიანული საქმეო“, მაგრამ ახლანდელ დროში ვინ ასრულებს ქრისტიანულ საქმეს გარდა პოლიციისა?

ჩვენს ინტელიგენტებს, ძმო ეშმაკო, ყოველი თვალთახედვის წერტილიდან დაეღა დაეცა, შოლოდ რაიცა შეეხება სვირში ღვინის წუწნას, აქ საუცხოვო დხელოვნებას იჩენენ. მაგალითად ერთი გაფხეკილი სამკობხელო არ მოგვეყვება, თუმცა სტატისტიკურათ გამოანგარიშებულთ, რომ თუ ჩვენი ინტელიგენტები ერთ კვირას ღვინოს აიკრძალავენ და ფულათ აქცევენ, ეს თანხა მთელ წელიწადს შეინახავს სამკობხელოს.

ერთი სიტყვით, ამხანაგო, თუმცა მდიდარია ჩვენი სოფელი მოსავლით და მგ. ხულოვანებით, მაგრამ ნამდვილი კაცები ერთობ ღარიბია. ლავრენტ ჯუღელის შესახებ ამ გზობით არაფერს გვწერ, თორემ ბევრს კი იცნებდით, ერთხელ ვახტანგურთ ვადკურული რომ მიადგა— მენაიეს და გინდა თუ არა ამ მოზღვავებული წყალში დამხარჩეო. მენაიემ არ აუსრულა კანონიერი თხოვნა, რადგან მშინ თითონაც უსდა დამხარჩეოიყო და გაჯავრებულმა ლავრენტიმ ჯერ რასაკვირველია ნავის თოკი ვასურა და ნაი წყალს გაატანა; მერმე ბევრი სდია მენაიეს დასარიგებლათ, მაგრამ ვერ დაეწოი. ახლა გავთავაოთ ძმო, ავტრ ღრამის ორი სათით სრულდება და აზღროს შეიძლება ჩვენმა მტველებმა ანგელოზებმა ჩამოაბრონ, როგორც ჩვეულება აქეთ ხოლმე

ღრ. ჩამოსული.

ღუმისაკენ.

ა რ ხ ე კ ე ბ ა.

(„ისარის“ სააგენტო)

წლევანდელი არჩევნები განსაკუთრებული ეურადღების დარსია. ხალხი „კონსტიტუციონურ ილიუზიებს“ საბოლოოთ ჰგარგავს და არჩევნებს ვულ-გოვლათ ეკიდება. ეს უმთავრესად ამით არის გამოწვეული, რომ განხიზარა ქვეყნებს და კეოსით საჭარბეკლას დეპუტატების რიგში შეუქციურეს. ხალხმა გამოიკაცა.

გორი. თამამთ შეკვიდიდა ესთქეთა, რომ საჭარბეკლას გეაროშეილობა იდეიქებს. გორი არჩევნები ცოცხლად მაკალითაი ეროვნული გრმხობას ვადგაიქების. ხალხმა აინჩია სულ კეოიდ შობილი ვვარის-შეილები; თავ. ბაგრატიონ-დავითაშვილი; თავ. ამირეჯიბი; თავ. ბ. ვეზირიშვილი; თავ. გ. დ. ვეზირიშვილი; თავ. ერისთავი; ეიფშიძე და სახალაშვილი. თათქმის ეეულანი „უკუშმარტი“; ქართველები არიან.

ეს არჩევნები ვიდევ ერთხელ გეგანევენ, რომ ქართლის გლეხეკლამხ ხელი ააღო სოც.

დემოკრატებს და „ანგელოზბრე სოციალისტთა“ ჰარტიასდმო აქვს მიდრეკილება.

ფოთი. ამხე ეეკეთეს დამარცხებს შეუძლებლათ! მიუხედავთ იმის, რომ „ანგელოზბრე სოციალისტური ჰარტა“ ბოიოტის უცხადებს დუმის ჩხირეკლათას, მაინც გაიმარევა ეროვნულმას იღვამ. მართლათ სამი იუნისის კანონმა დაბალ ხალხს ითიქმის სულ წართეა არჩევნების უფლება, მაგრამ ნიკოლასის და მეუნარვასის ხეული მაინც გბარევენბული გამოვიდა არჩევნებიდან. ასეთი დაზარცხება სწორეთ იშეათათ ისტრათაში.

მარტვილი. გლესთა რწმუნებულებმა აინჩიეს ორი კაცი ორიეუ სოც. დემოკრატო. წერლამს მეამულებებს აინჩიეს ერთი სოც. დემოკრეტი; ს. დ. სისარულით ცეს ეეეეიან, ხოლო ხალხი სასოწარკვეთილბამთა ჩავარდნილი. როგორც ჰირეკლას და მეორე სათაბირისკან, ისე მესამისკანც ანაფური გამთეო

ქეშმარიტ რუსთა კრება.

ქუთაისი. ქართულ მამულიშვილათ არჩევნები ჩინებულთ დასრულდა. აინჩიეს: თავ. დავით ნიკრასე; თავ. ვეტიორ ჩივაჯაძე; თავ. ვლ. მიქელაძე; თავ. თანგ. ერისთავი. სულ კეოილშობილნი სოციალ დემოკრატები გაამაეს.

ქალაქის არჩევნებუ დიდის ცაჭიერებით სოც. დემოკრატებმა გაიმარევეს. „ეს გამარევება, ჩვენ დარწმუნებულნი ვართ დღათ არ. გაასარებს სოც. დემოკრატებს“ ეინაიდან წასულ არჩევნებუ სოც. დემოკრატებმა ნჯნმ ხმა მიიღეს, ახლა კი 1871. *) ამხე მეტი დ ქეიოებამ ჰარტიას ეოკლად შეუქლებლათ.

მუშათა შორის.

რეაქტია ყველაზე უფრო ჩვენ დავებტყდა თავს დიდსა და პატარა ხელზე ანუ ოჯახში მოსამსახურებებს. ზოგიერთ ქალ-

*) „ისარის“ განათლებული ავტეტი ვერ მიმხლარა, რომ სამი იუნისის კანონმა სოც. დემოკრატ არჩევნებს უფლება შეაყვეცა და მის საყვარელი კართული პროკურისიტებიც კი თითქმის ხელ უხელებლად დასტეოა. აღბთ ამის მიხედვითათუც ნიჭია საჭირო.

ბატონებს ისე განუვითარდათ ნერვების მოწყობლობა, რომ დღეში თითო მოსამსახურეს იცვლიან. ეს კიდევ არაფერი, მაგრამ ხათაბალი ისაა, რომ იმ საქმეს, რომელსაც წინათ სამი-ოთხი ხელი აკეთებდა, ახლა ერთს აკრიან თავზე და გინდა არ გინდა მიინც უნდა აასრულო.

ჩვენ ძველათ კავშირიც გვქონდა, ფულსაც ვაგროვებდით, მოწინავე ამხანაგებიც გვყავდა. მაგრამ ყველანი ე ი. კავშირი, მოწინავე ამხანაგები და ფულები დაჩაქე წყვილენ ხაზინებთან ერთად სახაფხულათ და მერმე აღარ გვინახავს.

აი ეს ჩვენი უბედურება კარგათ შეიტყვეს ხაზინებმა და მოვკიმატეს მუხრუჭი. ეპ, მეფისა და წყებლების არ იყოს, როცა ერთად ვიყავით ადვილათ ვერაფერს ვაგვტებდა, ახლა-კი დაბნეულ ჯოგვით თავთავის გზით მიხავალს ყველა მდიდურათ გვექცევა და გვპყვტება.

ერთმა ქალბატონმა მგონი სამზღვარ გარეთიდან გამოიწერა მოსამსახურე, რადგან ადგილობრივმა არაფერს არ ინება მისი ლანძღვის საფანი გამხდარიყო.

შეთვალურე პატარა შა შიკო.

პროვინცია

ხილისთავი. 14—15—19 ენკენსთვე.

სამ დღეში სამჯერ გაიხრიკეს ჩვენი „ბაზარი“. პირველათ დაიჭირეს შვიდი კაცი და გაანთავისუფლეს შვიდი. მეორეჯერ დაიჭირეს ექვსი და გაანთავისუფლეს ამდენივე. მესამეჯერ დაიჭირეს თექვსი შვიდი კაცი. ნათქვამია: „ყოველთვის კოკა წყალს არ მოიტანსო“ და ერთმა დაქვრიოთავანმა გაქცევა ამჯობინა. ამასვე გაწყრა გაქუტული ბები და იცოტხლე ხილისთავლებს ცეცხლი დაუფრქვია.

ახირებული კია კაცმა რომ გასინჯო ეს შემთხვევა. სტრანეცმა კაცი დაიჭირა, კაცი სტრანეცს გაქცა—რა უშუაშა თუ დემრთი გწამს ხილისთავის ვაჭრები? ლუგვისპირელი.

ონი. თუ კი ჯიხაიშის სამკითხველო ორჯულ მოხსენიეთ ონის სამკითხველომ რალა დაშუა? მაგრამ ვიროხები ვერ მოგწერდნენ და სხვა არაფერს დღის შოგ აგერ ერთი წელიწადი იქნება.

ქალთა სკოლაც არ-გამოკეტულია არც ხელსაქმე, ანც სხვა გავკეთილია.

ილი ჯიხაიში. აქ შესდგა „ქეშმარიტ ქართველთა წრე. კნიაზი ნიკო, (თა-

მეჯდომარე წრისა) წინეთ დიდის ლმობიერებით ელოდებოდა ს. დ. პარტიას, მაგრამ მას შემდეგ, რაც ჩვენებურმა დეპუტატებმა მთავრობის წინააღმდეგ შეთქმულობა გამართეს და უშეტეს მას შემდეგ, რაც სოც. დემოკრატებმა ილია ჭავჭავაძე მოკლეს. (ასე იცის ხოლმე კნიაზმა ნიკომ ლაპარაკი) თავადმა ძლიერ შეიძულა ისინი. კნიაზი გიორგი ძლიერ დააწინაურა რეაქციამ, თორემ განებებებული კუქის საქმე ვაგლახათ იყო. რაკი წითელიშვილთან დღენამ ვერ რიგათ ვერ გამოილო ნაყოფი, ახლა ისევ სამშობლოს

არჩვენებზე წახსლველი.

დაუბრუნდა. ბ—ნი ივლიანე წინეთ მწერალი იყო და ოპერაციის შემდეგ ბოქაულობასაც გაიკრავს ვკონებ. მწერალი იასონი და იგრთვეე ანტონი წრეში დიდ როლს არ თამაშობენ და ჩვენც მხოლოდ ისტორიის გულისათვის მოვიხსენიებთ. ჯგუფის დეწლი არც ჯერ-ჯერობით არის უმნიშვნელო, მაგრამ ახლო მომავალში დიდ ემოციის გამოიწვევს.

კირა

ლენჩუმი. თავად-აზნაურთა კრებამ შინაგან საქმეთა მინისტრს დეპუტით სთხოვა, რომ მესამე სახელმწიფო სათათბიროში საკუთარის დეპუტატის ვაგზავნის უფლება მისცენ ლენჩუმის თავად აზნაურობას. სადემუტატო პირები ამვე კრებაზე დაასახელეს; თავ. ოთარ დადემუკელიანი აზ. ბიქტორა ყრუაშვილი. პოლიტიკურათ პირველი—სოციალ-დემოკრატია,

მეორე-კი უფრო მემარცხენე-სოციალ-დემოკრატია. ენახათ რომელი გაიმარჯვებს. ორივე კანდიდატს მძღავარი პარტია ჰყავს ლენჩუმში, მაგრამ უწინარეს ყოვლისა საქმე იმაშია: დააკმაყოფილებს მთავრობა ლენჩუმელ „ზუბრების“ თხოვნას თუ არა.

ბათუმი. „მურდულის“ მეორე ნომერი იყო განცხადება ვითომც ბათუმის უმუშევართა საბჭოს დაკარგოდეს წარმომადგენელი. მაკერიებს თუ რამ აიძულა კორესპონდენტი, რომ ასეთი ყოველივე სიმართლეს მოკლებული ტყუილები? შეთხზა და გახეთების ვგერდზე გაქიმა, ჩვენ უმუშევართა საბჭოს წევრნი (რიცხვით ცხრა და მუშები 150 კაცი) პრატესტს ვ უტყვადებთ აღნიშნულ კორესპონდენტს.

თანაპროვინციის წმინდი.

ძმა მასიათ!

გამოთქმული მწუხარება მომხვეს და სასწარმეკითხე. ში მამავდო როდესაც წუკითხე „მურდულის“ № 3-ში მთავარსული წერალი, რომელიც ფოსტას მახელე ხორდკინის წერილების განხილვას საშუალებით გუგუავ ვიღაც მდიდრული წერილს ტყუილად და მასთან იმ ოხდა ხეო მანქას გეკითხებოდა რა ვუყვავო, რომელიც გამოკატანეს ჩემდა ვადმთავრებთ გოგავს გასაშუავათ. მე სამართლეთ უნდა მოგახსენო, მამათ, ძლიანა გუშავიანდა რაფერ დავკუპართა ეს თქვენსთანა გამოდილ მწერალს, მაგრამ ხომ გავგანთა მათო „კატემა ჭირი მალაო, მაგრამ ჭირმა თავი არ დამავათ“. რა დამწუნა სთქმული მე ცოდვის შეიღის იმას შეტი, რომ მოთმინება ვაქმინათ და ვუკუდროთ დმერთს რომ მოთავს არ დავილუბათ კაცა და უთავადივე შენი ნამთქმულადი საქმე არ გამოაშუავდეს; ეს კი სხნადად შეიაროს.

თქვენი ერთგული ძმა ოკოშა.

წარული რედაქციის მიმართ.

ბატონო რედაქტორათ!

ჩვენ, შირაქში ვცახსლვებოდა მთაულ-მთხვეუბი, უდრემეს მადლობას ვუცხადებთ ახალა მთადის „მავლეურ-დავაცს“. გ—დუ—სს, რომელმაც არ დაიშუა ჩვენი უკანსაცხელი ლექსა და შეგვანდა: „საქქეს გა-

*) სამუშაბათა ჩვენთვის თუ კორესპონდენტმა მართლა „სიმართლეს მოკლებული ტყუილი“ ცნობა მოგვწავიდა. რედაქცია უფრო მდიდრული იქნებოდა „ტუილს მოკლებული მართალი ცნობით“.

გაუგუთოთ! მის შემდეგ, რაც ფეულები მოგვიტოვა როგორც თქვენ მისე წინაწინაშე ტუქვლა არ გინახავთ, ისე ჩვენ იმისთვის თვლი არ მოგვიტოვებს, ახლა გუგუთო, მანდ თბილისში ბოლოსას, ადვოროსი, გაუგუთებია ბინა და ეთხოვთ ეს პატარა ლექსი ჩვენის მხრით მიაბოთ. ჭერ ვერობით ეს იუმა-როს.

რაც მკვლარით გამოიხსნება, გაცუბოთ ცხვრით მძლავრ შუგრასა, ძალიან გამოიქმნე სხვა ზნეზე მოქვეუ მღერას. ეს შენი „ტუბილა“ დიდნი გეიმსამუსე უფრთა სქენას, სარტუბლომ დროთა ბრუნეთა და ავარჯიშები ენას. შირაქელ მითულ-მოსხეებს ტუფი დაგვაგურ მთელათა კოლხე თუმნობათ გვართმევედა არხების დასაწერათ.

იგოლე ამ გზათ-გურ შეხედე სასურველ ბუღას წერას; მგრამ რა ვუღაზარყო შესისეთი გაძიერასა.

წიწკა.

ბატონი რედაქტორი!

გთხოვთ უმორჩილესად გამოიხსნადოთ თქვენ პატარაქმულ გურსალში, რომ მე გიორგი ნურეშიძე არ ვარ ამ ლექსის დაწერილი, რომელიც იყო მოთავსებული „მურდულში“ წარსულ ვიგარს 16 სექტემბერს ჭათურის სანიტრების შესახებ *).

დავრჩები თქვენი პატივისცემელი გიორგი ნურეშიძე.

„შემაპის მატარანის“ ფოსტა.

ბიბოტარა. ბაბ—ილინის. თქვენი ლექსი „ლევინის მონასტრის ვაძარკის“ მათი არ დაიბეჭდებოდა. ეს იმიტომ კი არა, თითქმის ჩვენ მომხრე ვიყით ასეთი მოკმედობისა, არამედ იმიტომ, რომ ჩვენ მომხრე არა ვართ თქვენი პოეტური ნიჭისა.

„სალკო თითით ანიშნა ერთმა და შემდეგ თვლი აღაპყრო ცაში შემდეგ ჰანამო“ მათ მიძახა და შეირბინენ მათ მონასტრში“.

ეს ნიმუშიც საკმარისია. ჩვენ ძლიერ მადლობელი ვიქნებოდით, თქვენ რომ ბროზით მოაგურათ ეს ამბავი. ამასთანავე თუ თქვენი სურვილიც იქნება ან ლექსს „ნიშნულში“ გადაეცემათ. იქ ყველაფერს ბეჭდავენ.

* რედაქცია აძღვეს მოწმობას ბუნს გიორგი ნურეშიძეს, რომ მას არ დაუწერია აღნიშნული ლექსი, თუმცა წერა კი სცოდნია.

ძალბა მ. ინ-ლანს. სამწუხაროთ თქვენი ლექსის ბოლო არ დაიბეჭდა, რადგან მეტის მეტით სუსტია ეს ექსი სტრონი;

გნებ სიხზარში მდღეული მდგომი ტაძარსა შინა, ხელაპრობილი, წყნარი, მშვიდი იღვა ღვთის წინა, ვით თეთრი თოვლი მას გველი თმა მზრებსა ვენინა, და იატაკი იმის ცრემლებს ესევლებინა.

რის ლოკულობდა გულმოდრინეთ ნეტავ მოძღვარი, და რას ნიშნავდა მის თვალბეჭე ტრემლისა ღვა-რო?

გვარიანი, მაგრამ ქვევით კი თქვენ თითონ მოგხსენებთ, საქმე როგორც არს.

პირილას. თქვენი ლექსი ბოქალური მახარაძის სიმღერა არ დაიბეჭდებოდა. არც ლექსი ვერა და არც შინაარსი.

დ. ლ.—ზრ. თქვენი ნათარგმნი ლექსი „გვარის საცო გაიროლა“ ვერ დაიბეჭდებოდა, რადგან ამის შემდეგ ჩვენს რედაქტორს სად გაიროლიან ძნელი სათქმელია.

დატუსალბული პაგრომშიკები.

დ. ხონი. უბედურს. მოგხსენებთ, რომ ამ უკვანასენულ ხანებში პოეტების რიცხვი ძალიან გამარვლდა. ალბათ გუნებზე არ ყოფილხართ. ჩვენ დარწმუნებული ვართ, რომ ესლა თქვენ თვითონ უარს იტყვით ამ ლექსის დაბეჭდვაზე:

„უპრავდიოაუფერ მეც ვარ ხონის ბანკის თავიო საფუედროთ არ გამოცენაო თფილოსის გოსუდარსტვენნი ბანკიო. ყველგან გაიოთქვი სახელი მოხერხებული კაცისა არეველბობის დოსი შემომეცამა ათას ხეთასი ბანკისო და სხვა.“

ფოთი. გიოსი—ესლა ყველა ქალაქების ბოქალუბი ერთხმზე მღერიან, ამიტომ არც „ფოთელ ბოქალუბის სიმღერა“ მიიწვ და მიიწვ საინტერესო და არც ლექსი. ამიტომ არ ვებეჭდათ.

აგენტების საყურადღებოთ!

ერთხელ და შეანსსვენელათ მოავგონებთ ჩვენ აგენტებს, რომ საწვროთა ანგარიშის ეოველ კვირბში გასწორება. ანგარ მის გავსვენის დროს დაწვრილებით აღნიშნონ კურნალის ნიშნები, რამდენი გაივიდა და რამდენი დროსა. დაწმენილი ნიშნები დროებით უკლებლივ უნდა შენასულ იქნეს. „კომპაის მათრასი“ აგენტებს 7 კ ეთბობა. ფული ამ აღწერით გამოიგვენსონ:

თიფლის, Типография т-ва Трудь. Мухиловский пр. № 65, для журнала.

რედაქტორ-გამომცემელი თ. ბოლქვაძე.

ყოველადლიური საზოლიტეკო და სალიტერატურო გაზეთი

რეზენი ბჭა

გამოღის თფილისში 1907 წლის 1 ენკენისთვიდან

მიიღება ხელის მოწერა როგორც ქალაქში, ისე ქალაქ გარეთ.

გაზეთის ფასი: ერთი წლით 7 მან., ნახევარი წლით 4 მან., ერთი თვით ქალაქ გარეთ 90 კაპეკი.

დასაბეჭდათ გამოგვენილი წერილები სუფთათა უნდა იყოს დაწერილი ერთ გვერდზე.

ხელმოუწერილი წერილები არ დაიბეჭდება. დაუბეჭდავ მკითრე წერილებს და კორესპონდენტებს რედაქცია არ ინახავს. ერთი თვით ინახება მხოლოდ ვრცელი წერილები. წერილობითი ცნობებისთვის საჭიროა საფოსტო მარკები. პირდათ მოლაპარაკება რედაქციასთან შეიძლება დილის 12 საათიდან ნაშუადღევს 2 საათამდე. კვირა-უქმეობით დილის 11-დან 12 საათამდე.

რამდამდისი ღრომბითი კანტორა არის სორასნის სტამბაში მადათოვის კანტორაში.

განცხადების ფასი: პირველ გვერდზე სტ. პეტიტით 15 კ., მეოთხეზე 10 კაპ.

ფოსტის ღირსი: Тифлисская редакция „Чвени Гვა“.